

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 205.

Femte Session.

63de Møde.

Firsdagen den 10de Januar.

(Fort.)

Varfod (fort.): Naar den ærede Premierminister taler om, at de „forstandigste“ Mænd i Landet ønske en Forandring i Valgloven, saa er det allerede af den ærede Ordfører paavist, at det er heelt vanskeligt at afgjøre, hvem der er de Forstandigste, og hvad de Forstandigste ville, men det forekommer mig, at, for at man skal have ret Respect for en Billie, for en Mening, saa maa den være af en ikke alfor ny Datum. Det maa ikke være en Mening, som man pludselig har tilegnet sig i Modsætning til en ældre Mening, man tidligere har havt, og, da jeg for mit Bedkommende skulde ønske at kunne tillade mig at henregne Regjeringspersonalet, de ærede Ministre, til de forstandige Mænd i Landet, saa skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at af de syv Ministre, som vi for Diebliffet have, har Fleertallet for ikke mange Aar siden gjentagne Gange anerkjendt den bestaaende Valglov for fornuftig, deels ved at stemme for den i den grundlovgivende Rigsdag, deels ved at anbefale Grundloven, saaledes som den var vedtagen af den grundlovgivende Rigsdagsforsamling, til Hans Majestæts Stadsfæstelse, deels ved, som valgte Rigsdagsmænd, at aflægge Ed paa den, saa det har i hele det Tidrum, da det ærede Fleertal af det nærværende Ministerium paa de af mig betegnede Maader knyttede sig til Grundloven og Valgloven, umuligt kunnet staae for dem som noget mindre Forstandigt og Fornuftigt, at Valgloven var, som den er, og var gjort til en integrerende Deel af Grundloven.

Jeg for mit Bedkommende kan derfor ikke have al den Agtelse for de nuværende Ministres nuværende Overbeviisning med Hensyn til Valgloven, som jeg gjerne vilde have. Jeg kan ikke troe, at den Overbeviisning, som de saa nys maae være komne til om, at Valgloven burde væsentligt forandres, og at det var godt, om Valgloven ikke var en integrerende Deel af Grundloven; jeg kan ikke troe, at den Overbeviisning, efter hvad jeg allerede har antydet, hos Fleertallet af den nærværende Regjering kan være synderligt grundfæstet og derfor heller ikke fortjene synderlig Agtelse eller Hensynstagen. Jeg vil ansee den Anskuelse, hvad enten den nu næres af Ministre eller Ikkeministre, hvad enten den næres af dem, som den ærede Premierminister henregner til den forstandige Deel af Folket, eller til, hvad der er Modsætningen, den uforstandige Deel, — jeg vil ansee den Mening for at være langt mere grundfæstet, som den er mere grundfæstet, der har levet hos dem, der nære den, i et Aaremaal, der omtrent de 10 Gange overstrider det, som de nærværende Anskuelser hos Regjeringens Fleertal kan have gjennemlevet hos dem. Det er vistnok Tilfældet med mange af det nærværende Folkethings Medlemmer, hvad der er Tilfældet med mig selv, at de i en halv Mennefsalder baade med Ben og Mund have kæmpet for almindelig Valgret og Valgbarhed, endnu almindeligere, end den findes hos os, at vi endelig med Glæde stemte for den, da vi indtog Sæde paa den grundlovgivende Rigsdagsforsamling, at vi med Rolighed aflagde vor Ed paa den, da vi vare valgte. Jeg er valgt ved den almindelige Valgret 4 Gange; jeg er falden igjennem for den 2 Gange; men den vilde være mig lige dyrebare, selv om det Om-